

DESIRE®

Karen Boothová

Proč se držet
pravidel?

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

PROČ SE DRŽET
PRAVIDEL?

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

*Milá čtenářko,
velice mě těší, že se spolu opět setkáváme nad stránkami mých harlequinek. Hrdinky mých květnových příběhů jsou úspěšné mladé ženy, které dokonale zvládají svou profesi, ať je to krizová manažerka v povídce Proč se držet pravidel?, nebo televizní producentka z romace Potíže s bývalým, či ředitelka a majitelka hotelu posledního titulu Nevinné flirtování. Ano, tyto ženy jsou profesionálky každým coulem a všechny mají pocit, že vážnější vztah by jim jen komplikoval život. Vždyť to potvrzují i jejich dosavadní životní zkušenosti. Ovšem když se v jejich blízkosti ocitne opravdu okouzlující muž, je velmi těžké takovému pokušení odolat... No a když se z takového potěšení vyklube i něco vážnějšího, tak by jenom hlupák nesáhl po životní šanci mít po boku toho pravého.*

Věřím, že Vám mé příběhy přinesou hodně potěšení a radosti.

*S láskou
Váš Harlequin*

Karen Boothová

**PROČ SE DRŽET
PRAVIDEL?**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Problem with Playboys

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9107-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9108-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9109-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Chloe Burnettová přišla ke svému talentu pro řešení krizových situací přirozeně: narodila se do nich.

„Slečno Burnettová, než odjedete, mám pro vás tři věci,“ ozval se hlas jejího asistenta, který strčil hlavu do dveří. Forrest Mack byl neskutečně urostlý; lidé ho často považovali za profesionálního atleta, ale ve skutečnosti zrovna směřoval k získání titulu na mistrovství v šachu a byl to úplný měkkota.

Chloe se opřela a zahleděla se na strop. „Hm. Fajn. Takže než odjedu. Proč mi matka provádí tyhle věci, Forreste?“

Forrest vzal její slova jako pozvání a vstoupil dovnitř. Okamžitě poté jí na stole uspořádal několik papírů. „Netuším. Vypadá mile, ale umím si představit, že je náročná.“

Náročná... to slovo nevystihovalo ani polovinu. Život Elizy Burnettové byl jedna velká telenovela, v níž hrála roli neustále nešťastně zamilované bohaté ženy. Naproti tomu Chloe byla její klidná dcera se sklony k workoholismu a tendencí nechat se deptat pocity viny kvůli... vlastně kvůli čemukoli. Navíc se nechala vmanipulovat do řešení dalšího z matčiných problémů, a proto ji teď v pátek čekala cesta až na Long Island a zase zpět, a to jen proto, že její matka nedokázala unést setkání se svým již brzy bývalým manželem.

„Za tohle mi zaplatí. Vážně.“

Forrest jen přikývl, čímž jí chtěl připomenout, že to

sice říká často, ale nikdy své matce nepředloží účet. „A teď ty tři věci, ano?“

„Do toho.“ Chloe sklapla laptop a uložila ho do tašky.

„Promotérka Thomase Henleyho chce vaši pondělní snídani přesunout na úterý na osm třicet. Dostali jsme záznamy bezpečnostní kamery Dakoty Laddové. Je jasné, že zase krade, ale měla byste se na to asi podívat sama.“

Chloe se ostře nadechla nosem a vstala. „Tu schůzku přesuň, pokud mám v kalendáři volno. Co se týče Dakoty, domluv call s její agentkou. Myslím, že ji budeme muset na dalších třicet dní poslat na léčení. I když to k ničemu nebude, aspoň to bude vypadat, že pracuje na zlepšení svého stavu.“

„Jasně.“

Chloe prošla kolem Forresta, ale pak se prudce zastavila. „Počkat. A co ta třetí věc?“

„Liam pro vás má dole připravené auto a na zadním sedadle vás čeká kokosové latté se skořicí.“

„Díky!“ Chloe se na svého úžasného asistenta zářivě usmála. „Po tom výletu už půjdu přímo do baru, takže na mě nemusíš čekat. Doufám, že si užiješ víkend.“

„Vy taky, slečno Burnetová.“

Chloe prošla kanceláří a kývnutím hlavy pozdravila své zaměstnance. Tým čítal dvaatřicet lidí a její firma, Burnett PR, každým dnem rostla částečně i proto, že ve světě obchodu a zábavy nebyla nikdy nouze o krize. Říkala si, že pokud půjde všechno dobře, bude do padesáti pracovat do strhání těla, pak firmu prodá a odstěhuje se někam, kde bude mít hned za domem pláž. Krizový management nebyl jejím snem, ale sama musela uznat, že jí tahle práce jde.

Stiskla tlačítko výtahu a sjela dolů do garáže, kde jí Liam, její řidič, rychle otevřel dveře černého SUV. Vlezla dovnitř, a když uviděla v držáku hrnek s kávou a láhev vody, pocítila záchvěv štěstí. Forrest je anděl. Usadila se a dala se rovnou do práce: telefonovala, posílala maily a dívala se na záběry bezpečnostní kamery.

Dakota byla hollywoodskou herečkou snad od svých pěti let, a to se na ní neuvěřitelně podepsalo. Měla sklon k nejrůznějším zlovykům, ale krádeže v obchodech byly nejtrvalejším z nich. Když někdo bere sedm milionů za film, nevypadá zrovna dobře, když ho chytí za krádež náušnic za deset dolarů. Pokud Chloe hádala správně, Dakota volala o pomoc. Ale Chloe nebyla psychologka a Dakota neustále odmítala její naléhání, aby si našla nějakého méně kontroverzního koníčka, třeba meditaci nebo pletení.

Chloe pípla na mobilu zpráva od jedné z jejích nejlepších kamarádek, Taylor Hayesové. Taylor, Chloe a třetí v trojlístku, Alexandra Goldová, byly nejlepší přítelkyně už od studií v New Yorku na Baldwellově dívčí přípravce. Strávily tam spolu šest let, svěrovaly se jedna druhé, řešily společné průšvihy a během toho všeho si začaly být mimořádně blízké. Od konce školy uběhlo dvanáct let, ale jejich pouto bylo pořád stejně silné. Pocházely ze starých rodin s množstvím peněz, takže si rozuměly, a díky tomu, že všechny tři bydlely na Manhattanu, bylo snadné se potkávat.

Nedokážu uvěřit, že jsi mi nepověděla o @ČernýZápisník.

Chloinou prací bylo držet prst na tepu doby a vzhledem ke své práci krizové manažerky si nemohla dovolit nemít informace. Ale pokud šlo o tohle, netušila, o co jde.

Neslyšela jsem o tom.

To jako vážně? Vždyť o tom všichni mluví!

Chloe si otevřela odkaz. Profilový obrázek byl jednoduchý: dvě písmena na zlatém listu s černým pozadím. SA. Popis byl stručný, ale taky tajuplný. *Mohl jsem vybuchnout jako bomba, místo toho jsem se skrýval před zraky veřejnosti. Teď začnu odhalovat svá tajemství. Do posledního.*

Pak Chloiny oči upoutalo množství followerů: skoro jeden milión! To tedy je něco, obzvlášť v případě postu, s nímž se nepojilo žádné známé jméno. Co to je?

PROČ SE DRŽET PRAVIDEL?

Z příspěvku se nedaly vyčíst skoro žádné dodatečné informace, jen zlatá písmena vytlačená do obalu černého koženého zápisníku, který měl odřené rohy. Vypadal staře, ale určitě nebyl laciný.

Pak si však Chloe přečetla upoutávku. *Pokud se pohybujete ve společnosti bohatých a mocných, raději si hlídejte záda. @ČernýZápisník už na vás pravděpodobně má nějakou špínu. A pokud ne, sežene ji.*

Chloe přejel mráz po zádech. Kdo za tímhle je? A co znamenají iniciály SA? Teď byla doopravdy zaujatá, ale k tomu pocitu se přidal i další, nevitáný strach. Znělo to, jako by se někdo chystal vytáhnout na světlo něčí tajemství. Už teď jí těch lidí bylo líto. Takové utěšovala skoro denně a pak se jim snažila pomoci zjistit, jak z toho ven. Na druhé straně, jestliže jsou v ohrožení bohatí a mocní, mohlo by to pro ni znamenat příliv nových klientů.

Zajímavé. Díky za posláni.

Objevily se tři tečky, což znamenalo, že Taylor ještě něco píše. *Platí, že dnes jdeme na drink?*

Řekla bych, že ano. Zrovna jedu za máminým manželem na Long Island. Musím jí vyzvednout ještě pár věcí.

Vždyť to jsou dvě hodiny tam a dvě zpátky! Nemůže za to někomu zaplatit?

Je to moje povinnost. Jsem dcera.

Aha. Jasně. Setkáš se se svým nevlastním bratrem?

Její nevlastní bratr byl Parker Sullivan, arogantní sportovní agent s dlouhým seznamem hvězdných klientů, obrovským bankovním kontem a vzhledem filmové hvězdy. Playboy. Nikdy se ještě nepotkali. Tak krátce trvalo Elizino manželství s Parkerovým otcem. Chloe trochu pátrala na internetu a připouštěla, že na fotkách ten člověk vypadá báječně.

Myslím, že ano, odpověděla Taylor.

Hodně štěstí. Zavolej, až skončíš. Já ten drink potřebuju!

Určitě zavolám.

Chloe usoudila, že by měla napsat Parkerovi detaily

o svém příjezdu. Matčín rozvodový právník dal Chloe jeho číslo, ještě nikdy spolu ale nekomunikovali.

Ahoj Parkere, tady je Chloe. Budu v domě tvého otce asi tak za hodinu. Byla bych ti moc vděčná, kdybys mohl připravit věci mojí matky. Chtěla bych to vyřídít co nejrychleji.

Jasně, sestřičko.

Chloe přimhouřila oči a rychle naklepala odpověď. *Nejsem tvoje sestra.*

Promiň. Tak nevlastní sestřičko.

Chloe se s Parkerem ještě ani neviděla, ale už si na něj udělala názor. Další skvěle vypadající bohatý chlápek, který nemá co ztratit. Nebude s ním muset být ale v kontaktu dlouho. Naštěstí.

„Takový arogantní mizera,“ řekla, i když věděla, že jí Liam neodpoví. Bylo jasné, že všechno, co o Parkeru Sullivanovi kdy slyšela, je pravda. Vůbec se netěšila, až se s ním setká tvář v tvář. Byla si dobře vědoma toho, že má přesně pro takové muže patologickou slabost, a skoro slyšela, jak ji Taylor a Alexandra nabádají, aby se držela zpátky.

O hodinu později dojeli do elegantní oblasti Sagaponack. Chloe byla v této části Long Islandu mnohokrát, většinou na letních večírcích v Hamptonu. Dokonale zastřižené trávníky ani obrovské domy na ni žádný zvláštní dojem neudělaly, ale to bylo asi proto, že sama vyrůstala v podobném bohatství. Ne, že by neměla ráda hezké věci, to rozhodně měla. Ale byla si spíš vědoma toho, co všechno se může skrývat za tím nablýskaným povrchem. Všechny rodiny mají něco společného: tajemství, nevěry. A pokud má člověk štěstí, tak i lásku a laskavost. Ale peníze všechno jen komplikují; lidé, kteří žijí v těchto končinách, jich mají hromady.

Liam zastavil u kovové brány, naťukal dočasný kód, který dostali, a rozjel se po kamenné příjezdové cestě. Na obou jejích stranách rostly pečlivě zastřižené keře a pod nimi se táhly hektary trávníku, kam až oko dohlédlo. Před nimi stál dům, který patřil Georgi Sullivanovi,

Parkerovu otci. V tom domě žily už celé generace Sullivanových, většina z nich byli finančníci a bankéři. Chloe oceňovala, že se Parker z této tradice vymanil a začal působit v jiném oboru. Bod pro Parkera, to rozhodně.

Liam zastavil před vstupním kamenným schodištěm, nad nímž se tyčily masivní dřevěné dveře. Vystoupil, obešel vůz a otevřel Chloe dveře. Vyhodila obě nohy na zem, uchopila nabízenou ruku a postavila se, když tu si všimla, že se jí sukně vyhrnula o něco výš, než se jí zamlouvalo. Ve střevíčkách na vysokých podpatcích trochu zavrávala na kamenité cestě, rychle si upravila oblečení a vzhlédla, jen aby zjistila, že Parker už stojí ve dveřích a dívá se na ni. Jeho husté kaštanové vlasy, pevně řezané rysy a pronikavé modrošedé oči, to vše na ni udělalo takhle naživo ještě hlubší dojem než na fotografiích. Co ji však doopravdy upoutalo, byl jeho potměšilý úsměv. Bylo jasné, že celou tu záležitost se sukní viděl. A že si užíval každou vteřinu.

Parker nečekal, že se mu Chloe při prvním setkání bude tak moc líbit. Ten záblesk krémových stehů ale způsobil, že všechno v oblasti jeho klína náhle zaktivnělo. A co teprve pohled do jejího výstřihu, když se předklonila, aby si srovnala sukni! Určitě nebyla příliš vlnadná, ale to, co měla, bylo dokonalé. Dokázal si živě představit, že by mu její ňadra přesně padla do rukou. Ladným krokem stoupala ke dveřím a v té úzké sukni se jí nádherně vlnily boky od nichž pohledem sjížděl po dlouhých nohách až k těm zabijáckým sexy podpatkům. Viděl Chloe na fotografiích. Na všech měla pěknou tvář, velké hnědé oči a husté rezavé vlasy. Ale z masa a kostí byla úplná sexbomba. Bylo to, jako by se zjevila přímo z nějaké jeho fantazie, protože přesně o takových ženách snil, když zrovna s nikým neměl vztah a potřeboval se uvolnit.

„Ty musíš být Parker.“

Elegantním krokem k němu přistoupila a on viděl, že je přesně jako všechny bohaté dívky, které kdy potkal: trochu upjatá a žadonící o to, aby ji někdo rozehřál.

Takové výzvy se mu zamlouvaly, doslova pro ně žil. „A ty musíš být Chloe.“ Vztáhl paži a potřásl jí rukou. Na okamžik tam stáli, dívali se na sebe a drželi se za ruce. Kontakt mezi nimi byl okamžitý a šokující. Parker už zažil fungující chemii s mnoha ženami, ale žádná z nich nebyla jeho nevlastní sestra.

„Chceš mi matčiny věci přinést sem, nebo mám jít dovnitř?“

„Rovnou k věci, co?“

„Ano. Za chvíli mám ve městě sraz s přítelkyní. Nechci přijít pozdě.“

Parker ustoupil a pozval ji gestem ruky dovnitř. „To je škoda. Napadlo mě, že bychom se měli aspoň trochu poznat. Vždyť naši rodiče byli koneckonců manželé.“

„Ani ne osm měsíců,“ poznamenala Chloe, vešla dovnitř a obrátila se k němu. „Pro moji matku to bylo jako mrknutí oka. Je mi to líto, ale takhle to je.“

„Chápu. Manželství mého otce mají tendenci neustále se zkracovat. Nebude trvat dlouho a požádá svého právníka, aby mu připravil rozvodové papíry rovnou na zasnubní hostině. Pořád ale trvá na tom, že se pokaždé ožení. Nechápu to. Proč se s tím vůbec obtěžovat?“

Chloe se na něj trochu překvapeně zadívala. „Přesně na tohle se pořád ptám matky. Proč se nechat zatáhnout do něčího života? Prostě s tím chlápkem spi, choď s ním na večírky a jezdi na dovolené. Přece není tak těžké udržet to na téhle úrovni, ne?“

Kdyby tak tušila, jak ho právě teď vzrušuje! „Naprosťo souhlasím. Stoprocentně.“

Chloe se rozhlédla po foyeru a zrak jí padl na krabici, která ležela na jedné ze starožitných čalouněných židlí. „Tohle jsou taky nějaké matčiny věci?“

„To jsou všechny její věci.“

„Cože? Ne. To není možné,“ potřásla hlavou Chloe.

„Nic dalšího tu není, vážně. Tvoje zarámovaná fotografie, pár lahviček parfémů a nějaké šperky. Můj otec ženám velmi rád kupuje šperky. Je už takový.“

Chloe zavřela na okamžik oči a ramena jí poklesla. „To je vážně skvělé. Matka mě tedy celou tu cestu žene pro krabici, která se klidně dala poslat poštou.“

„Musíš se na to dívat z té světlé stránky. Můj otec mi provedl totéž. Nedůvěřoval svým zaměstnancům, že to provedou správně, a on sám to nebyl ochoten udělat.“

Chloe se na něj podívala a usmála se tak, až skoro zapomněl dýchat. „Víš co? Vážně se díky tomu cítím trochu líp. Už jen proto, že na té lodi nejsem sama.“

Parker rozpráhl paže. „Vítej na palubě. Můžu ti nabídnout spoustu pocitů viny, veškerý bourbon, který vypiješ, a desítky trapných rodinných historek.“

Chloe se zasmála. „Není divu, že se říká, jaký jsi skvělý vyjednávač. Jsi zábavný!“

Parker cítil, že se mu žene do tváří barva. Strčil si ruce do kapes a podíval se na podlahu. „Snažím se pro klienty dělat maximum. To je všechno.“

„Zrovna jsi podepsal Marcuse Granta, že?“

Na Parkera udělalo dojem, že Chloe vůbec něco ví o jeho záležitostech. „Ty se zajímáš o sport?“

„O fotbal ne. Jsem spíš na basket. Ale znám hodně lidí ze školy, kam chodil Marcus. Není daleko od mojí vlastní, takže pečlivě sleduju zprávy. To je profesionální deformace.“

„Aha. Rozumím. No, každopádně je dobré vědět, že se o Marcusovi mluví.“

„Vypadá to, že je na vzestupu. Velká smlouva, obrovský bonus při podpisu, mnohamilionový vklad...“

Chloe ho přitahovala čím dál víc. „Páni. Ty vážně čteš pozorně.“

Pokrčila rameny. „Člověk nikdy neví, kde se objeví potenciální klient. Atleti mají ve zvyku namočit se do kdečeho.“

Parker vehementně potřásl hlavou. Ke svému největšímu klientovi měl velmi ochranný vztah. „Marcus ne. Ten kluk je čistý jako lilium. Trénuje jako zběsilý, nechodí do klubů, v neděli ho pravidelně potkáš na mši.“

Nepije, nebere drogy a nedělá nic dalšího problematického, co tvoji klienti.“

Chloe se na něj zamračila a zkřížila paže. Podle řeči těla to vypadalo, že se od něj odtahuje, ale on si z toho vzal to lepší: užíval si, jak se jí při tom pohybu zvedla ňadra. „Někteří moji klienti nemají s věcmi, které se o nich píšou v bulváru, nic společného! A i když se něčeho dopustí... žádný člověk přece není svatý. Když je někdo celebrita, je pod obrovským tlakem a v neustálém stresu. Celý svět ho bez ustání pozoruje. Je skoro nemožné mít třeba škytavku, aby o tom hned někdo nenapsal.“

„S Marcusem to tak není. Je přímý jako pravítko a vydělává peníze jen díky svému obrovskému talentu.“

„Což znamená, že vyděláváš spolu s ním.“

Parker pokrčil rameny. „Samozřejmě. Jsem jeho agent. Víš, dokonce i kdyby můj klient nebyl takový puritán, nechápu tu obsesi, s níž lidé hlídají svou neposkvrněnou pověst. No tak člověk udělá nějakou chybu. O co jde? Nechá to být a hledí dopředu. Zbytek světa se k němu nakonec přidá.“

„Tak to pokaždé není,“ namítla Chloe. „Dobrá pověst je velice důležitá. A její ztráta může mého klienta postihnout na profesionální úrovni, může přijít o majetek, může mít problémy s rodinou. Dokonce i milostný život se může ocitnout v troskách. Náprava je neskutečně obtížná.“

Parker naklonil hlavu. „Pořád to nechápu. Podle mě je to úplně zbytečná námaha kvůli něčemu, co by časem vyšumělo samo od sebe.“

Frustrovaně zasténala a Parkerovi ten zvuk připadal nesmírně sexy. Přál by si zjistit, jestli by jí ho dokázal slíbat přímo ze rtů. Zmocnit se jejích úst a přimět ji, aby zapomněla, že je našťvaná. „To je prostě moje podnikání. Já se do tvé kariéry taky nenavážím.“

„Co se dá kritizovat na tom, když je někdo sportovní agent? Je to naprosto legitimní práce.“

„Ujišťuju tě, že moje práce je naprosto korektní.“

„Netvrdím, že není,“ mávl rukou. „Pokud dokážeš přesvědčit lidi, aby ti zaplatili hromadu peněz prakticky za nic, jen tak dál!“

Chloe přešla ke krabici a zvedla ji. „Odcházím.“

Parker na ni mávl. „Dej mi to. Odsesu ti to do auta.“

Chloe se od něj odvrátila a Parkera zasáhla vůně jejího nebesky vonícího parfému. „To je v pohodě. Odsesu to sama.“

Parker se s ní nechtěl prát. Věděl, že ji podráždil svými poznámkami, ale byl zkrátka jen upřímný. Nechtěl předstírat nějaký názor jen proto, aby se cítila lépe. „Jak myslíš.“

Vykročila ke dveřím, ale rychle si uvědomila, že s krabicí v rukou nedokáže otevřít. Parker k ní přiběhl a stiskl kliku. Při tom se hrudníkem dotkl jejího ramene a vzápětí znovu pocítil ten známý elektrizující výboj. Líbilo se mu, že v ní dokázal vyvolat hněv, a jejich přitažlivost byla taky pořád přítomná. „Sbohem, Parkere,“ štěkla na něj a vyšla ven.

„Ahoj, Chloe. Rád jsem tě poznal. Doufám, že na sebe někdy brzy zase někde narazíme.“

„Možná.“ Neobtěžovala se ohlédnout, prostě seběhla ze schodů a podala krabici svému řidiči, který jí spěchal naproti.

Parker stál ve dveřích a díval se, jak Chloe nasedá do vozu. Zatraceně. Byla daleko krásnější, než čekal. V určitém smyslu bylo vlastně dobře, že se spolu nesetkali dřív, než po rozvodu jejich rodičů. Jejich přitažlivost by ho trápila daleko víc, kdyby musel mít na mysli, že je jeho nevlastní sestrou, i když jen na papíře.

Chloin vůz se rozjel, Parker zavřel dveře a šel si udělat drink. Zrovna vhodil do sklenky s whisky pár kostek ledu, když dostal textovou zprávu. Že by mu psala Chloe? Ta možnost ho naplnila uspokojením. Vytáhl si z kapsy mobil a rychle zjistil, že zpráva není od Chloe, ale od Marcuse.

Máme problém.